

Finansdepartementet
Postboks 8009 Dep.
0030 OSLO

Oslo, 17.04.2023
Vår ref. 22/3139-18
622.0/LILI
Deres ref. 21/6023

Att:

Hørings svar - NOU 2022:20 Et helhetlig skattesystem

Landsorganisasjonen i Norge (LO) viser til Finansdepartementets høringsbrev datert 19. desember 2022. Vi ønsker å benytte muligheten til å gi våre innspill på skatteutvalgets rapport.

Overordnede innspill til rapporten

LOs mål er et samfunn der goder og byrder er rettferdig fordelt. Små økonomiske forskjeller bidrar til et bedre samfunn og økt tillit. Skattesystemet, sammen med lønnsdannelsen, kompetansepolitikken, overføringer og offentlig velferd, er de viktigste mekanismene for å sikre utjevning.

For å møte de store samfunnsutfordringene vi står ovenfor som nasjon er det helt avgjørende at vi har et tilstrekkelig statlig og kommunalt ressursgrunnlag som kan redusere konsekvenser av økt ulikhet og utenforskap, natur- og klimakrise, færre arbeidstakere per pensjonist, skjev vekst og utvikling i landet. Hvis vi ikke sørger for nok ressurser til å løse disse oppgavene vil det medføre redusert tillit og økt polarisering som vil true den norske samfunnsmodellen.

Utvalget viser at omfordelingsbidraget fra skattesystemet ikke har klart å motvirke den økte ulikheten i fordelingen av inntekt før skatt. Husholdningenes inntekter etter skatt er dermed mer ujevnt fordelt i 2020 enn de var på begynnelsen av 1990-tallet (kap. 4.4.). SSB har vist at ulikheten etter skatt har økt betydelig som følge av skatteendringer de siste årene. Innføring av aksjonærmodellen i 2006 og kutt i formueskatten i 2013 er eksempler på skatteendringer som har gjort skattesystemet mindre progressivt for de rikeste.

Det blir stadig viktigere å ta del i det internasjonale skattearbeidet. Skatteretten er blitt mer bundet av internasjonale avtaler som EØS-avtalen, og internasjonal skattekonkurranseløsning og skatteplanlegging har gitt støt til økt internasjonalt samarbeid. Som utvalget påpeker har digitaliseringen av økonomien bidratt til at flernasjonale konsern har fått stadig større markedsmakt, og digitale forretningsmodeller har komplisert myndighetenes skatteinnkreving.

Skattesystemet må innrettes på en slik måte at man sikrer et bredt skattegrunnlag der alle bidrar til fellesskapet, samtidig som man forhindrer skatteflukt og skattetilpasninger. Skatt på formue er viktig for å bidra til utjevning og rettferdig fordeling. Selskaper som arbeider gjennom digitale medier eller plattformer, må reguleres på en effektiv måte slik at også disse aktørene bidrar til velferdsstaten. Økt beskatning av finanssektoren vil både kunne bidra til å finansiere velferdsstaten og til bedre fungerende finansmarkeder. Skatteetaten må ha tilstrekkelig bevilgninger og et godt utbygget kontrollapparat med lokale avdelinger for å hindre skatteunndragelser og sikre statens og kommunenes skatteinntang.

LO støtter forslag fra skatteutvalget som vi mener vil ha en reell omfordelende effekt og tette hull i dagens skattesystem, men mener helheten i forslaget ikke evner å motvirke økende ulikhet og skatteunndragelser i tilstrekkelig grad.

Landsorganisasjonen i Norge

Torggata 12, N-0181 Oslo E-post: lo@lo.no www.lo.no Telefon: +47 23 06 10 00 Organisasjonsnummer: 971 074 337
Kontonr.: 9001 07 00182 Faktura på e-post: 971074337@autoinvoice.no Elektronisk faktura (EHF): 9908:971074337

Regelverksendringer som tar sikte på å tette smutthull i skattesystemet støttes. Særlig støtter LO innstramming av utflytterskatten og privat konsum i selskaper, hvorav førstnevnte allerede er innført og sistnevnte er under behandling. Vi støtter også innstramningene i reglene på kildeskatt på renter og royalties.

Det kan være gode grunner til å vurdere en skatteveksling på kapitalbeholdninger ved å justere formueskatten noe, og heller innføre en rettferdig arveskatt med høyt bunnfradrag og gradvis økt progressiv beskatning av høye boligformuer. Men LO mener utvalget går for langt i å redusere formueskatten i sine forslag.

Dessverre er helheten i utvalgets forslag i for liten grad koblet til den økonomiske virkeligheten. Det synes som om utvalget ikke anerkjenner ulikhetsutfordringene i tilstrekkelig grad, og anbefaler flere skattegrep som begrunnes teoretisk og på bakgrunn av forenklete forutsetninger med tynt kunnskapsgrunnlag – uten å i tilstrekkelig grad hensynta norsk næringsstruktur og samfunn.

Den betydelige skattevekslingen utvalget foreslår er begrunnet med å øke det økonomiske insentivet til å jobbe, både for de i og utenfor arbeidsmarkedet. Men utvalget bommer når de mener at relativt strammere skatter for trygdede og pensjonister vil øke arbeidstilbudet i den norske befolkningen. Det er også knyttet usikkerhet til de fordelingsmessige virkningene.

Det er ikke utredet hvilke konsekvenser forslagene til endret pensjonsskatt vil kunne føre til. Det legges opp til innstramminger for store pensjonistgrupper, samtidig som fjerning av pensjonskattefradrag før 67 år vil ramme slitere som må gå av tidlig. Det er tvert om behov for å heve pensjonene til de som ikke kan eller får jobbe. LO er også skeptiske til å fjerne frikortgrensen.

En kraftig økning i flate forbruks- og miljøavgifter vil isolert sett dra det norske skattesystemet i mer regressiv retning og kunne være i motstrid til overordnede politiske målsetninger.

Fjerning og/eller reduksjon av en rekke særfradrag kan gripe inn i sentrale opparbeidede arbeidstakerrettigheter og velferdsbegrunnede ordninger. Forslag på dette området kan ikke iverksettes uten langt grundigere konsekvensutredninger.

Videreføring av gunstige skatteordninger for aksjonærer er problematisk. Utvalget burde ha foreslått kraftigere grep ovenfor tilbakeholdte utbytter i selskaper når de har utredet og fastslått at dette er en stor kilde til opphopning av kapital og økende ulikhet i Norge.

Utvalget har ikke levd opp til mandatet sitt om å vurdere betydningen av den internasjonale utviklingen for det norske skattesystemet, og utforske det norske handlingsrommet. Norge må tørre å gå foran med tydeligere regelverk og økt transparens. Inkludering av skattesubjekter som i dag holder inntekter og formue skjult er den mest rettferdige måten å utvide skattegrunnlaget på.

Utvalget har heller ikke levd opp til mandatet sitt om å vurdere hvordan skattesystemet kan bidra til bedre geografisk fordeling.

Om mandat, mål og prinsipper

Torvik-utvalget har hatt som mandat å gjøre en helhetlig vurdering av Norges skattesystem, og kommer med en rekke grep hvor meningen er å stimulere til verdiskaping på samfunnsnivå, og til økt arbeidsinnsats på individnivå. Utvalget har ønsket at forslagene ses i sin helhet, og har hatt som intensjon å imøtegå utviklingstrekk som økende mobil kapital og skattegrunnlag, klimakrisen og økende ulikhet.

Etter utvalgets syn bør hovedmålene for skattepolitikken være å finansiere offentlige utgifter, omfordele inntekt og formue, og korrigere markedssvikt. Dette har vært «gjeldende standpunkt» siden skattereformen av 1992 tok et oppgjør med å bruke skattepolitikken aktivt som konjunkturstyringsverktøy. De siste årene har man imidlertid sett tegn på et skifte både i Norge og i andre land hvor skattesystemet har blitt aktivisert

i møte med pandemi og økonomiske kriser. USA har igangsatt en stor statlig investeringspakke for å omstille landet i møtet med økonomiske utfordringer og klimapolitiske mål. Skatteinsentiver er en stor del av verktøykassen som tas i bruk. LO imøteser en slik prinsipiell debatt om bruk av skattepolitiske virkemidler som del av den økonomiske styringen.

For LO betyr det å gjøre en helhetlig vurdering av skattesystemet å benytte et bredt perspektiv der det tas hensyn til en rekke faktorer og sammenhenger som er spesifikke for norsk økonomi, samtidig som man tar hensyn til den globaliserte økonomiens stadig sterkere sammenveving. Økonomifaglig følger utvalget en tydelig og teoretisk markedsøkonomisk logikk som gir utslag i anbefalinger om å øke individuelle økonomiske insentiv til å gå fra trygd til arbeid, fjerne mest mulig av særordninger og benytte avgifter basert på prising av eksterne effekter for å fjerne markedssvikt. I sin tolkning av mandatet er det tydelig at utvalget har lagt stor vekt på å fremme forslag som teoretisk sett bidrar til økt samfunnsøkonomisk effektivitet i skattesystemet, men uten å dokumentere eller tallfeste slik effekt. Fordelingsvirkninger har dermed blitt nedvurdert.

Nyere skatteforskning peker på at svekket progressivitet i det norske skattesystemet først og fremst skyldes manglende skattlegging av store kapitalbeholdninger, samt et svært stort innslag av flate konsumavgifter som innebærer relativt høyere skattetrykk for de med lave inntekter. LO kan ikke se at utvalget svarer tilstrekkelig godt på disse utfordringene.

Skatt på eierinntekter

Gevinstbeskatning og fritaksmetoden

Utvalget går langt i å beskrive hvordan dagens skattesystem har lagt til rette for at formuende familier har kunnet holde tilbake store formuer som latente eierinntekter i selskaper de eier, og dermed unngått utbytteskatt. Fritaksmetoden medfører økt tilbakehold av selskapers overskudd i personlig eide holdingsselskaper. Utvalget viser hvordan denne eierinntekten vokste med om lag 1200 mrd. kroner fra 2006 og til 2016 og nå er oppe i 3100 mrd. kroner som fortsetter å vokse. Det konstateres at aksjonærer i atskillig utstrekning velger å holde overskudd tilbake i selskapene. Med dagens regler kan personlige investorer innrette seg slik at eierskatten ikke kommer til beskatning noen gang. Den rikeste en-prosenten eier mest aksjer og kan videreføre store ubeskattede gevinster til sine barn - som igjen kan videreføre dette til sine barn slik at man får en dynastieffekt hvor rikdom akkumuleres. Dette skaper maktkonsentrasjon og ekstrem ulikhet på toppen av inntektsfordelingen.

Skatteutvalget har ikke funnet en løsning på dette problemet. Skatteutvalget går inn for en marginal økning av skjermingsrenten, ønsker å innføre en utflyttingsskatt for personer, samt innføre regler som strammer inn muligheten for privat konsum gjennom selskaper. Dette vil hjelpe, men ikke endre det faktum at det fortsatt vil være lønnsomt å ikke ta ut utbytte, med mindre man av andre hensyn må ta utbytte. Det grunnleggende problemet er at man ikke har på plass en mekanisme som sikrer at eierskatten faktisk kommer til betaling i endelig tid.

LO støtter påpekningen fra mindretallet i utvalget om at flertallets forslag ikke er periodiseringsnøytralt hvis ikke latent eierskatt blir oppgjort innenfor en endelig tidshorison. LO mener utredningen er mangelfull når det gjelder å vurdere mekanismer som sikrer skatteinnbetaling. Det burde blitt sett nærmere på flere forslag, for eksempel forslag fra skatteforskere ved skattesenteret NoCeT ved NHH. De foreslår at eierskatten bør rammes inn med en regel hvor verdiendringen av investorens aksjeposisjoner kommer til beskatning på den private investorens hånd ved arv eller gave. Eventuelle likviditetsproblemer kan håndteres gjennom en betalingsplan. På denne måten kan man motvirke dynastieffekten.

Skatteutvalgets utredning viser tydelig at det er behov for å endre dagens beskatning av eierinntekter. LO mener at det må nedsettes et hurtigarbeidende utvalg med mandat å fremme forslag som kan sikre at alle eiere beskattes etter intensjonen, og minst på linje med lønsmottakere.

Skatt på arbeidsinntekt, trygd og pensjon

Skatt på arbeid

LO mener utvalget går svært langt i å begrunne skatteforslag som forfordeler de i arbeid over de på trygd med at dette vil øke det økonomiske insentivet til å jobbe, både for de i og utenfor arbeidsmarkedet. LO mener det allerede er sterke insentiver til å jobbe, og at ytterligere effekt av økte insentiver gjennom skattesystemet er overdrevet. At både rettigheter og nivå på trygder og pensjoner er knyttet til arbeidsinntekt innebærer sterke arbeidsinsentiver. Skattesystemet må ikke innrettes med såkalte jobbinsentiver som ytterligere belaster eller marginaliserer trygdede. Videre økning i arbeidstilbudet kan og må økes gjennom andre politiske virkemidler som arbeidsmarkeds- og kompetansepolitikken, inntektspolitikk, næringspolitikk og etterspørselspolitikk.

LO setter spørsmålsteget ved deler av argumentasjonen som fremhever fordelingsmessig positiv effekt av forslagene på endring i inntektsbeskatningen. Selv om forslagene vil gi lavere skattesatser for mange arbeidstakere, så har dette en kostnad som utvalget foreslår å hente inn gjennom å øke en rekke avgifter på vanlige konsumgoder.

Relativt høyere skatter for trygdede på sikt, forslag om å fjerne frikortgrensen, samt lavt innslagspunkt for økte skatter for pensjonister, vil kunne virke i negativ retning fordelingsmessig.

Skatt på pensjon

Utvalget foreslår omfattende endringer i skattleggingen av pensjonister som LO ikke kan støtte. LO er kritiske til forslaget om å fjerne pensjonsskattefradraget for personer som slutter før 67 år. Dette vil svekke pensjonsnivå for personer som ikke kan stå lenger i jobb. Slitere som må slutte tidlig vil komme dårligere ut med en slik løsning.

Middels og høye pensjoner skal med det nye forslaget ha en beskatning mer i retning av inntektsskatt. Dette betyr i praksis at en samlet pensjon på 66 pst. av en lønn på kr 650 000,- (altså kr 429 000) er å regne som en høy pensjon. Dette vil for store grupper både i privat og offentlig sektor bety vesentlig redusert pensjon etter skatt, og kunne utløse krav om styrking av pensjonsnivåene før skatt for å kompensere for dette. Som utvalget selv påpeker, vil et løft i brutto ytelser for å kompensere for økt skatt medføre betydelig økte pensjoner.

Endringene i pensjonssystemet er i seg selv innstrammende og gir sterke insentiver til å stå lenger i arbeid. De som ikke kan eller får jobbe lenger, må tvert om leve med svært lave pensjoner. En ytterligere innstramning i pensjonsskatten vil kunne svekke oppslutningen om pensjonsreformen. Det er viktig å opprettholde et progressivt skattesystem for pensjonister. Utvalget tar til en viss grad hensyn til dette i sitt forslag, men har ikke sett på helheten og sammenhengen med pensjonssystemet. Det er behov for ytterligere utredning før det kan være aktuelt å foreslå endringer i pensjonsskatten.

Fjerning av frikortgrensen

Erstatning av frikortgrensen med et ungdomskort for personer under 20 år, virker tynt begrunnet og kan ha uheldige virkninger for studenter og andre arbeidstakere som ikke er tilstrekkelig utredet.

Arbeidsgiveravgift

LO støtter at utvalget ikke foreslår konkrete endringer av arbeidsgiveravgiften. Ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift bør fortsette som distriktpolitisk virkemiddel.

Fradrag og særordninger

Det er kritikkverdig at utvalget foreslår en skatteskjerpelse på 3 mrd. i «andre fradrag» uten å spesifisere hvilke de mener bør strammes inn. Sentrale arbeidstakerrettigheter som fradrag for fagforeningskontingent, pendlerfradrag og særfradrag for sjøfolk er blant fradragene. Det er også velferdsbaserte fradrag som foreldrefradrag, enslig forsørgerfradrag mm.

Forbruksskatter og miljøskatter

Av effektivitetshensyn foreslår utvalget en betydelig økning i flate konsumavgifter og miljøbegrunnede avgifter, med bl.a. å øke avgiftssats på mat, kollektivreiser og kulturopplevelser, samt å tredoble CO₂-avgiften frem mot 2030, noe som går rett inn i drivstoffkostnader. Isolert sett vil disse endringene gå langt i å øke den økonomiske ulikheten etter skatt, og det kan også bli en betydelig større geografisk skjevfordeling.

Det fremstår faglig inkonsistent at utvalget mener at en prising av eksterne negative effekter er effektivitetsfremmende for økonomien, mens en prising av positive eksterne effekter ikke er det – eventuelt ikke har noen betydelig virkning. Som eksempel foreslås en betydelig avgiftsøkning på drivstoff med begrunnelse i at dette effektivt reduserer eksterne effekter fra bilkjøring, og samtidig foreslås det også avgiftsøkning på kollektivtransport med argument om at prismekanismen gjennom momsreduksjon ikke bidrar til økt bruk av kollektivtransport på en effektiv måte.

Merverdiavgift

LO er uenig med utvalget og mener differensiering av forbruksskatter som merverdiavgift kan tillegges politiske formål som f.eks. at flere skal benytte seg av kollektivtransport, få mulighet til å delta på kulturaktiviteter eller lavere matpriser. Utvalgets anbefalinger baserer seg på et faglig tynt grunnlag. En gjennomgang av forskningen utvalget støtter seg på viser at denne er motstridende til utvalgets konklusjon: De fleste finner at redusert matmoms fører til prisreduksjoner for forbrukerne (Aspøy 2023). LO er da også særlig kritisk til økt matmoms som vil ha størst betydning for lavinntektshusholdninger som ikke har mulighet til å kutte eller vri matinnkjøpene. De kompensierende tiltakene utvalget foreslår vil være vanskelig å målrette og svært sårbare for skiftende politiske prioriteringer.

Ordinære kommersielle tjenester bør derimot ikke skjermes med redusert merverdiavgift, herunder private individuelle behandlingsforsikringer. LO mener som utvalget at det bør utredes løsninger som i større grad sikrer at tjenester som formidles gjennom digitale plattformer, ilegges merverdiavgift.

Klima- og miljøskatter

Det er gjennomgående i utvalgets behandling av klima og miljøproblemet, at den beste løsningen er å prise utslipp og naturskade med lik sats og ellers bruke minst mulig andre virkemidler. Denne tilnærmingen er ikke ny - og ikke effektiv - og har betydelige fordelingsmessige implikasjoner. LO mener økonomiske virkemidler bør brukes med varsomhet når man ikke står ovenfor markedsgoder. Det er en umulig oppgave å skulle prise den marginale skadeposten av alle miljøskadelige aktiviteter «korrekt», og en slik prising av ikke-verdsatte goder kan også medføre en rekke motstridende effekter og påvirke insentiver i feil retning.

LO mener det er behov for en mer mangfoldig virkemiddelpakke for å fremme omstilling til et reelt bærekraftig samfunn, herunder sirkulærøkonomi. Både effekt og fordelingsvirkninger av klimaavgifter bør utredes nøyer.

Skatt på kapitalbeholdning - formue, arv og bolig

Flere endringer utvalget foreslår kan bidra til økt skatteinngang fra de rikeste, herunder gjeninnføring av arveskatt. Det kan være gode grunner til å vurdere en skatteveksling på kapitalbeholdninger ved å justere formueskatten noe, og heller innføre en rettferdig arveskatt med høyt bunnfradrag og gradvis økt progressiv beskatning av høye boligformuer.

Formueskatt

Utvalget gjør en grundig jobb i å dokumentere behovet for en formuesskatt og skatting av kapital i Norge i dag, for å sikre et omfordelende skattesystem og mindre ulikhet. Grunnlaget for formuesskatt foreslås utvidet ved at de fleste verdsettelsesrabatter fjernes, inkludert på primærbolig. Samtidig vil den kraftige økningen i bunnfradraget og den lavere satsen mer enn kompensere for den økte verdsettelsen for de fleste. Mindre enn halvparten av de som betaler formuesskatt i dag vil måtte betale noe med utvalgets forslag.

LO støtter forbedring av verdsettelsesmetodikk for formuesobjekter og fjerning av verdsettelsesrabatter, særlig med tanke på å sikre at høye immaterielle verdier som er i fremvekst i den digitale økonomien verdsettes. Samtidig mener vi det foreslåtte bunnfradraget er satt alt for høyt, særlig i lys av at utvalget ikke løser problemet med eierinntekter.

Arveskatt

LO støtter gjeninnføring av skatt på arv i henhold til utvalgets forslag, inkludert særregler som ivaretar likviditetshensyn ved overdragelse av bedrifter og tiltakene som reduserer risikoen for at de rikeste planlegger seg vekk fra en slik skatt.

Boligskatt

En moderat og gradvis innføring av skatt på bolig tjenester, gevinster fra boligsalg og høye boligformuer vil bidra til at bolig blir mindre attraktivt som rent investeringsobjekt. Skatten vil virke utjevnende, både mellom de som eier og de som ikke eier, men også mellom boligeiere, spesielt med hensyn til geografisk fordeling. Økt boligskatt vil over tid dempe den voldsomme prisutviklingen og virke stabiliserende for påvirkninger fra boligmarkedet på norsk økonomi.

LO er for en rettferdig beskatning av høye boligformuer og utleieinntekter og er særlig positiv til skatteøkninger og regelendringer målrettet mot de som spekulerer i boligmarkedet, herunder særlig selskaper med skjult eierskap som benytter boliger som sikkerhet for investeringer i annen risikokapital. Her har ny kunnskap fra bl.a. Transparency Norway og Skatteforsk løftet behovet for både skatteendringer, regelendringer og eierskapsregistre.

Selskapsskatt

Det bør være rom for en økt selskapsskattesats i Norge, men LO følger utvalgets argumentasjon på at man bør avvende virkningene av det internasjonale arbeidet med endring av det internasjonale rammeverket for beskatning av selskaper. Imidlertid er LO usikker på det faglige grunnlaget for å anbefale å holde ordningen med fremførbare underskudd uendret når utvalget selv påpeker at Norge har en svært liberal ordning sammenliknet med andre land.

Avvikling av rederiskatteordningen

Utvalget ønsker å avvikle rederiskatteordningen i tråd med Rederiskatteutvalgets vurderinger, subsidiært å avgrense ordningen til det uttalte formålet: Å hindre utflytting av norske rederier ved å gi norsk skipsfart like gode rammebetingelser som andre land.

Rederiskatteordningen er en internasjonal skatteordning godkjent av EU som et felles tiltak for å sikre Europeisk konkurranseevne i et globalt skipsfartsmarked, og Norge er kun en av 23 stater som har denne ordningen. En avvikling kan føre til utflagging av norsk maritim næring. LO er kritisk til at rederiskatteordningen foreslås avvirket uten en tilstrekkelig og oppdatert utredning av konsekvensene.

Grunnrenteskatt

Prinsipielt er LO for beskatning av grunnrenteinntekter fra utnyttning av felles naturressurser der det oppstår en ekstraordinær avkastning, men den må innrettes på en slik måte at den legger til rette for økt sysselsetting, verdiskaping og ringvirkninger lokalt. Å sikre høy skatt på grunnrenteinntekter har vært avgjørende for de fordelene folket har kunnet høste fra både vannkraftproduksjonen og oljesektoren, og er viktig for å sikre felleskapets interesser gjennom det grønne skiftet med økt bruk av bioressurser og omlegging til mer fornybar energi.

Innføring av en grunnrenteskatt på ekstraordinære overskudd i havbruksnæringen støttes. LO er opptatt av at den innrettes slik at skatten ikke svekker mulighetene for teknologiutvikling og arbeidsplasser i Norge knyttet til produksjon av råstoff og yngel, samt slakt og bearbeiding.

Avsluttende bemerkninger

LO er svært positive til at regjeringen allerede har tatt grep for å tette skattehull for utbytteskatt, men kritiske til at utvalget ikke har gått lenger i å utrede alternativer til fritaksmetoden.

Ettersom kapitalinntekter er en betydelig kilde til økonomiske forskjeller hadde LO forventet flere forslag til å øke progressiviteten i den samlede kapitalbeskatningen, samt redusere mulighetene for skattetilpasninger. I stedet for å komme med klare anbefalinger, foreslår utvalget at dette blir ytterligere utredet.

Norge er ett av relativt få land som verken skattlegger arv eller gaver, og LO mener skatt på gaver og arv vil være omfordelende og redusere ulikhet. LO ønsker ikke i utgangspunktet å redusere formueskatten. Det kan likevel være aktuelt å se endringene i kapitalbeskatningen i en helhet. En økt skatt på arv kan kompensere for en noe redusert formueskatt. Det må da særlig ses på de fordelingsmessige fordelene ved å innføre en arveskatt.

Økt bruk av grunnrenteskatt er en viktig skatt for å sikre felleskapets interesser gjennom det grønne skiftet, men vurderingen av grunnrenteskatt burde være mer framoverskuende med tanke på å ha mer tydelig fastslått noen grunnprinsipper og grunnleggende føringer for nye potensielle grunnrentenæringer.

LO jobber for et skattesystem som bidrar til rettferdig fordeling mellom ulike grupper i samfunnet, som sikrer finansiering av velferdsstaten og gir gode rammevilkår for næringslivet. Vi jobber for økt finansiell gjennomsiktighet, og mot aggressiv skatteplanlegging, skatteflukt, skatteparadiser og korrupsjon.

I den forbindelse vil vi påpeke at vi ville vært samfunnsøkonomisk tjent med at skattemyndighetene tilføres mer ressurser for å sikre et godt utbygget kontrollapparat med lokale avdelinger for å hindre skatteunndragelser og sikre statens og kommunenes skatteinngang. Prioritering av både det nasjonale og internasjonale arbeidet mot skatteflukt og aggressiv skattetilpasning er avgjørende for å styrke skattesystemets legitimitet.

Med vennlig hilsen
LO Norge

Peggy Hessen Følsvik
(sign.)

Roger Bjørnstad
(sign.)

Dette brevet er godkjent elektronisk i Landsorganisasjonen i Norge og har derfor ingen signatur.